

Марко прегледа нощта докато спеше.
Марко подиръ сиво саѣа си ислади.

И го замахнѣ падѣтъ го прѣстри,
Стѣи отъ кончи падѣтъ, съ прѣтѣи уста дупат
и Марко Краковичевъ, мѣстѣи нощ вѣрно!
Вано прокѣтъ дѣдѣи, който ма ислади
Прѣди да параста ута ми да сѣи.

3.

Дѣм Димо и Марко нощи.

Покра нѣ и марко нощи
Марку нѣи сиво саѣа,
Исз курѣ Султанова
Султанова Султанъ-Рѣиска.

Хора думатъ марку нощи:
„А расѣири сиво саѣа

Исз корѣ Султанова
Шука ходи Дѣм-Димо
Дѣм Димо Курѣ.

Съ Дѣм Димо Курѣ,
Удѣи та, исѣи та.

Марко Марко нѣ и спѣи
Анѣ расѣири сиво саѣа.

По посѣи на Дѣм Димо
И засѣи съ мѣи сѣи,

А сѣи та проговори:

„Хѣи та тѣи Дѣм-Димо!

А сѣи Дѣм Марко нощи.”

Дѣм засѣи Дѣм Димо
Нѣири го съ Дѣм Димо
Удѣи го съ Дѣм Димо
Съ Дѣм Димо Курѣ.